

23. AARG. N° 2

REDIGERET AF C. M. CHRISTENSEN

16. JANUAR 1923

SPAREUDVALGET.

I.

Den 25. Juli f. A. begyndte det Tjenestetidsudvalg sit Arbejde ved Maskintjeneste, der blev nedsat af Generaldirektoratet i Foraaret og allerede i Slutningen af Oktober Maaned havde de deres Udtalelser færdige om det Personales Tjenestetid m. m., som de var sat til at revidere.

Det kan ikke nægtes, det er Arbejde, der er foregaaet med Eksprestogsfart og formentlig er hele det forelagte Arbejde ogsaa præget deraf. Paa 2½ Maaned har de 3 Herrer behandlet Tjenestetidsordning for Lokomotivpersonale ved 73 Depoter, for Depotpersonale, Vognpassere, Magasinpassere m. m., ialt en Stab paa ca. 3800 Mand, saa det er ganske indlysende, at man ikke kan vente sig saadanne Resultater af Arbejdet, at det vil kunne holde længere, end en af de store smukke Raketter. Tivoli sender op, naar der er Fyrværkeri derinde, og paa samme Maade, som Publikum skrider »Aah«, betaget af det smukke Syn, saaledes ogsaa her, det er et Fyrværkeri af Beregninger, saa man er ved at tabe Vejret, for et Øjeblik efter at udbryde: »det turde være Løgn altsammen«. — Paa 2½ Maaned har man gennemregnet alt, man ved hvorlænge det varer at tage et Stykke Koks op fra Jorden, hvorlænge Depotarbejderne er om at lade Askerageren falde til Jorden, og alt det har man multipliceret og divideret og Re-

sultatet er naturligvis Besparelser, Besparelser og Besparelser. Udvalget har sikkert holdt i hvert Fald et Par Fridage i de 2½ Maaned, eller maaske har de, til Eksempel for os andre, renonceret herpaa i Haab om at Belønningen nok senere skal komme. Men lad os regne med at de dog har holdt Fridage, og at de har benyttet Jernbanerne til at komme rundt i Landet med, saa er der sikkert medgaaet ¼ Maaned hertil, altsaa bliver der til Rest 1¼ Maaned til Arbejdet.

Det er kun en begrænset Tid, men trods dette, har de dog faaet Lejlighed til at give en Masse gode Dessins til Distrikterne, om paa hvilken Maade Madposen bedst skal skæres, naar man nu skal til at lave bl. a. nye Tjenestefordelinger for Lokomotivpersonalet.

Vi føler os ikke et Øjeblik i Tvivl om, at Distriktsingeniørerne er meget glade for de Anvisninger, Hr. Sørensen giver dem, saavel i een Henseende som i andre, og at de med Glæde følger ham. Han er jo alligevel Foregangsmanden paa det Omraade, han kan blande Kortene paa rette Maade og baade skaffe Personalet megen Frihed og megen Tjeneste. Han er Tusindkunstneren, han er Distriktsingeniørernes Mester, intet er ham fremmet, mangler De Raad, saa sig det til ham.

Naturligvis er Arbejdet, som de Herrer siger, ogsaa kun blevet rent skematisk, men alligevel har man fremsat Synspunk-

ter, som Udvalget mener er grundlæggende for den videre Behandling af Spørgsmaalene fra Distrikternes Side.

Vi skal først kort se paa, hvorledes Udvalget gennemgaar og beregner alt det Arbejde, der udføres af Depotarbejderne uden dog at komme nærmere ind herpaa.

Man har udregnet, hvor lang Tid det tager at fyre en Maskine op, hvor lang Tid Tilsyn med et Lokomotiv tager pr. Time, hvor lang Tid det tager at dreje en Maskine elektrisk eller med Haandkraft. Alt efter bedste amerikanske Mønster. For Folk, der kender en lille Smule til Forholdene, trænger der sig en stærk Tvivl paa, om nu ogsaa alt dette holder Stik. Som bekendt er ikke alle Lokomotiver lige lette at fyre op, der er heller ikke altid lige meget Træk, det kan til Tider være vanskeligere end til andre Tider. Kedlerne kan være utætte, kræve meget Tilsyn o. s. v. Udvalget mener, at det paa kulforsynede Lokomotiver er unødvendigt at foretage Lempning, at en Maskine bør løbe 200 km forinden en Aftørring og 1000 km før det renpuddses, men hvor der er Stenballast, skal Maskinen løbe længere. Derimod er der ingen Tale om, at forkorte den Vej-længde, Maskinen skal løbe, naar det f. Eks. er Regnvejr, som i den sidste Maa-nedstid, eller i Sne- og Fygevejr, naar Maskinen kommer i Hus, overdænget med Snavs. Naa, i den Henseende er vi jo ikke for godt vant, og det vilde da ogsaa have været mærkeligt om man havde taget dette med i Beregningen. Det hele synes at være tilrettelagt efter de bedst mulige Forhold, og kan Snavset ikke blive fjernet af Maskinerne, nuvel saa maa vi køre med dem, uden Hensyn til om det er muligt at opdage eventuelle Svagheder eller Brist paa samme.

Udvalget har lagt Mærke til, at de Depotarbejdere, der har samlet 8 Timers Tjeneste visse Steder har faaet Lov til at holde en 20 Minutters Spisepavse, naar det kunde ske uden Skade for Arbejdet. Den skal fjernes, fordi det ikke er tilladt i Henhold til gl. Ordre H 300. En saadan Tilrette-

lægning af Tjenesten er utilladelig. Man spørger uvilkaarlig, skulde det virkelig kunne gøre noget, at en Maskinpasser lige efter sin Ronde, gaar hen og sætter sig og tager sig en Bid Brød, for derefter igen at begynde sit Arbejde.

Man skal ikke beskyldes Udvalget for, at det ikke har forsøgt at skrabe Bunden, uden Hensyn til Henstillingernes Smagfuldhed. Udvalget har endvidere bemærket, at der i Nattimerne holdes mere Depotpersonale til Tjeneste end strengt nødvendigt, og at der f. Eks. paa Søndage gives fuld Afløsning for Lampister o. fl., skønt Indskrænkning af Arbejdet undertiden er muligt for en enkelt Dag, og at det, man ikke kan naa, kan man lade ligge.

Udvalget mener at der kan spares yderligere 79 Mand Depotpersonale.

Med Hensyn til Lokomotivtjenesten har Udvalget ikke ment, at det var dettes Opgave at lave Kørselsfordelinger paa et andet Grundlag end det hidtil fulgte, men Udvalget kunde tænke sig betydelige Besparelser baade i Antallet af Personalet og i Udgiften til Emolumenter, væsentlig paa de Steder, hvor Overnatning finder Sted. Alligevel kan man ikke tilraade dette væsentlig paa Grund af Boligforholdene. Man henleder Opmærksomheden paa, at der i 1. Distrikt daglig var 43 Sæt Personale, der overnattede paa fremmede Stationer.

Vi mindes tydeligt fra en Forhandling i Tjenestetidskommissionen, hvor Spørgsmaalet om Trafikken i København var paa Tale, at Ingeniør Sørensen, stolt berettede om, at de ogsaa i hans Sogn havde særlige stærke Trafikdage og spurgt om, hvorledes det viste sig, med Stolthed berettede om et Svinetog, der løb en Gang om Ugen og samlede Svin op, vi tror paa Thybanen. Det skal ikke være sagt til Forklejnelse for vore Kolleger deroppe, men Udtalelsen tydede paa Sørensens mangelfulde Kendskab til, hvad der i Virkeligheden kræves af Depoterne i København paa Sommer-søndage og i de trafikstærke Perioder. Med det Kendskab, vi har hertil, tror vi

at turde sige, at det vilde blive meget vanskeligt at bestride denne Trafik, for saa vidt man fulgte den Anvisning der gives, men dog ikke tilraades. Endvidere mener vi, at Distriktet ledes paa en fuldt forsvarelig Maade, og at der ogsaa fra dette vilde være blevet fremsat Forslag om noget saadant, hvis det var muligt at gøre det. Vel kan Hr. Sørensen meget, men hekse kan han alligevel ikke, og i det hele er der umaadelig meget af den Tjeneste, der udføres i København, der nærmest kan betegnes som noget Miskmask, det er Smaasure hist og her, der ikke giver meget i Køretid, men alligevel tager lang Tid.

Vi skal i næste Numer se noget nøjere paa Udvalgets Betragtninger, men lige til Slutning skal vi omtale Udvalgets Opfindelse, Undertid. — Udvalget har i et Skema opgjort alle Tures Tjenestetid, hvad der mangler i de 208 Timer kaldes for Undertimer. Undertimerne skal bort, og til dette Formaals Opnaaelse foreslaas forskelligt for de enkelte Ture. — Det kan være meget smukt altsammen, men vi tvivler stærkt paa, at Udvalget med den Fart det har haft paa, har faaet Tid til at vurdere de enkelte Ture paa en retfærdig Maade, det eneste det drejer sig om, er at naa de 208 Timer, og saa for Resten skidt med om Personalet faar nogen som helst ordentlig Frihed eller ikke. Vi vil advare mod den Slags Eksperimenter, det kan være galt nok uden dem, man bør stadig erindre de kloge Ord, fhv. Trafikminister Hassing Jørgensen i sin Tid sagde, at selv om en Tur er lavet efter alle Kunstens Regler, kunde den være for streng og burde lettes, og rimelige Krav i den Henseende burde imødekommes.

Derfor ser Udvalgets Metode noget skrap ud, det vil vel nok vise sig farligt at gennemføre Turtilrettelægning paa den Maade i Praksis.

Det er imidlertid ikke sikkert at det gaar som Hr. Sørensen spaar, Alverden danser sikkert ikke efter hans Pibe.

ASPIRANTLØNNINGER.

Blandt alle de velsignede Ting, den store Sparekommission fandt, der burde spares paa, var ogsaa Aspirantlønningerne. Der er snart sagt intet, uden at Hr. Kofoed har faaet Øje paa det, og alle Vegne skulde der reduceres, Lønningerne skulde være mindre, Tjenestetiden længere, alt med det store ophøjede Maal for Øje, at faa Statens Regnskab til at balancere.

Der har af Fællesudvalget været ført Forhandlinger med Generaldirektoratet for Statsbanerne om bemeldte Spørgsmaal, efter at Sagen havde været Genstand for Drøftelse i et Fællesudvalgsmøde, i hvilket man var enedes om, at Organisationen ikke kunde medvirke til nogen Nedsættelse for Aspiranterne.

Der førtes i den Anledning to Forhandlinger, og den første af disse fandt Sted den 11. August f. A., hvorover følgende Protokol optoges:

PROTOKOL

over

Forhandling ført mellem Generaldirektoratet for Statsbanerne og Jernbaneorganisationernes Fællesudvalg Fredag den 18. August 1922.

Forhandlingseminne: *Lønedsættelse for Reserverværkmestre, Stationsarbejdere og Lokomotivfyrbøderaspiranter.*

Tilstede for Generaldirektoratet: Generaldirektøren, Kontorchef K. J. Jacobi og Fuldmægtig Høgsgaard.

For Fællesudvalget: Forretningsfører Ch. Petersen, Overportør O. Andersen, Lokomotivfører Rich. Lillie, Snedker L. Hansen, Kontrolør A. Ohmeyer og Assistent L. Chr. Larsen.

Sidstnævnte førte Protokollen.

Generaldirektøren bød Velkommen og oplyste, at Anledningen til Forhandlingen var den af Sparekommissionen af 21. Februar 1921 i 3die Betænkning, Side 337—38, fremsatte Udtalelse om Lønning af Personer, der er Aspiranter til en Tjenestemandsstilling, alt for saa vidt den angik Reserverværkmestre, Stationsarbejdere og Lokomotivfyrbøderaspiranter.

Disse Stillingers Løn svarer nu til Begyndelseslønningerne for de tilsvarende faste Stillinger; denne Lønningsform fastsattes paa et Tidspunkt, hvor vi havde Vanskelighed ved at faa Folk. Men Sparekommissionens Udtalelser gaar ud paa, at Lønnen for fuld Tjeneste for Personer, der er Aspiranter til en Tjeneste-

mandsstilling, som Regel til enhver Tid maa ligge noget under Begyndelseslønnen for en tilsvarende Tjenestemandsstilling med de særlige Tillæg, saaledes at en eventuel senere Tjenestemandsansættelse indeholder en økonomisk Fremgang. Det er disse Udtalelser, Generaldirektoratet ønsker, at Organisationerne kunde slutte sig til, og ligeledes til, at Bestemmelserne straks kunde føres ud i Livet. Vi har tænkt at Lønnen burde nedsættes med et Par Hundrede Kroner.

Jeg haaber, vi kan enes om et Forslag, der opfylder Sparekommissionens Henstilling.

Ch. Petersen: Vi har i Fællesudvalget drøftet Generaldirektoratets Henvendelse, men har haft vanskeligt ved at tage endelig Stilling til Sagen, da vi ikke kendte Generaldirektoratets Forslag om Lønnedsættelsens Størrelse; vi maa ogsaa have Lejlighed til at drøfte Spørgsmaalet nærmere med de respektive Organisationers Bestyrelser. Jeg kan dog allerede nu udtale, at de paagældende Aspiranter efter den nugældende Lønningsform har noget mindre i Indtægt end de tilsvarende Tjenestemænd paa Begyndelsesløn; Aspiranterne afdrages saaledes 2½ pCt. i Lønnen (svarende til Pensionsafdraget for Tjenestemænd), de faar ingen Uniform udleveret, erholder ikke den aarlige 14 Dages Orlov o. s. v. Man kan saaledes meget vel sige, at Stationsarbejdere og Lokomotivfyrbøderaspiranter har et Par Hundrede Kroner mindre i Indtægt end de faste. Hertil kommer at de paagældende har faaet den samme kraftige Nedsættelse paa de særlige Ydelser som Tjenestemændene. Nedsættes Lønnen med 200 Kr., vil man sikkert have meget vanskeligt ved at faa gode Arbejdskræfter til Staten.

Vi maa som nævnt under alle Forhold tale med Organisationerne; men jeg kan næppe tænke mig, at disse gaar med til den foreslaaede Reduktion, og jeg vil meget indstændig anmode Hr. Generaldirektøren om at afstaa fra Ønsket om en Lønnedsættelse.

For Lokomotivfyrbøderaspiranternes Vedkommende ligger Forholdet tillige saaledes, at Dansk Maskinarbejderforbund har været med til de tidligere Forhandlinger om Lønningernes Fastsættelse og maa ogsaa være med nu (Generaldirektøren: Maskinarbejderforbundet har ikke været med til Forhandling her i Generaldirektoratet).

Værkmesteraspiranterne har dannet deres egen Forening og anmoder om, at denne maa føre Forhandlingen med Generaldirektoratet om Lønnedsættelsen.

Hvis Hr. Generaldirektøren ikke i Dag mener at kunne afstaa fra Lønreduktionen, maa vi bede om nogle Dages Betænkningstid for at drøfte Sagen med Organisationerne.

Generaldirektøren: Jeg har selv været opmærksom paa de Forhold, som Hr. Ch. Petersen nævner (Fradrag som for Pension — ingen Uniform — —), og at man derigennem kunde sige, at de paagældende Aspiranter havde en Fordel ved at gaa over til fast Stilling; men jeg mener dog ikke, at man kan sige, at Sparekommissionens Betænkning dermed fuldt ud er fyldstgjort, da Forskellen i Lønningerne er saa ringe.

Vi har derfor ment, at vi, saadan som Forholdene er, og saaledes som Betænkningen er affattet, burde gaa til en yderligere Nedsættelse. Vi har i Dag ønsket at høre, hvad Organisationerne har at sige til Forslaget. Sagen maa til sin Tid forelægges Ministeren til Afgørelse. Et Spørgsmaal, som ogsaa er af Betydning, synes mig at være Lønningsforholdene i det frie Erhverv; disse var afgørende, da Aspiranternes Lønninger i sin Tid blev sat op.

Ch. Petersen: Dette, at der ofres lidt paa at trække de bedste Folk til Staten, er et sundt Princip.

Generaldirektøren: Det, det kommer an paa er at træffe den rette Grænse for at faa de gode Folk.

Ch. Petersen: I Krigstiden, da det gik smaat og langsomt med Lønforbedringer, henviste man altid til, at vi i nedadgaende Tider vilde have det godt. Men dette har ikke været Tilfældet; vi har maattet gaa med til meget store Lønnedsættelser, og en Del Personale er afskediget. Det er umuligt for os stadigt at komme til Medlemmerne med Meddelelser om Lønnedsættelser.

Jeg kan ikke i Sparekommissionens Udtalelser se en Opfordring til Statsbanerne om at nedsætte Lønnen for de heromhandlede Personer, men finder snarere, at Forholdet ved Statsbanerne er fremdraget som Eksempler, andre Etater til Efterfølgelse.

Generaldirektøren: Hvis det har været Kommissionens Mening, burde det have fremgaaet af Betænkningen. Ligger efter Organisationernes Mening Lønforholdene ude saaledes, at man derigennem kan sige, at der ingen Grund er til Lønnedsættelser for Aspiranterne?

Ch. Petersen: Ja, i det store og hele.

Rich. Lillie: Spørgsmaalet om en Nedsættelse af Lønnen for Lokomotivfyrbøderaspiranter kan jeg ikke udtale mig om før efter Forhandling mellem vor Organisation og Dansk Maskinarbejderforbund, idet de Aspiranter, som i sin Tid blev afskedigede men atter genantagne med den Bemærkning, at de maatte være forberedte paa Afskedigelse til Oktober, staar som Medlemmer af Maskinarbejderforbundet.

Lønforholdene for Lokomotivfyrbøderaspiranter ligger saaledes, at disse har en Ugeløn

af 66 Kroner ÷ Fradrag for Sygedage og Fradrag svarende til Pensionsafdraget, medens yngste Maskinarbejder i Byerne har 72—74 Kr. om Ugen (48 Timers Arbejde). Man kan derfor sige, at Aspiranterne gaar ned i Lønning ved at komme i fast Silling, og jeg maa meget fraraade en Lønnedsættelse paa 200 Kr. Skulde en saadan Reduktion finde Sted, kan vi ikke gøre os Haab om at faa de bedste Kræfter til Staten.

O. Andersen redegjorde for Forholdet mellem Lønningerne til Stationsarbejdere og Hjelpearbejdere. Udtalte at Statsbanerne selv er ikke tjent med at give Stationsarbejdere en lavere Løn end Ekstraarbejderne og navnlig ikke, hvis Uddannelsestiden skulde forlænges til 2 Aar. Fremhævede Betydningen af at Statsbanerne kunde vælge blandt de bedste Folk.

L. Hansen: Værkmesteraspiranterne har en særlig Forening, som de har ønsket maatte forhandle med Generaldirektoratet angaaende Lønnedsættelsen. Hvis Generaldirektøren gaar ind herpaa, har jeg ikke meget at gøre i denne Sag.

Generaldirektøren: Den egentlige Forhandling maa føres med Fællesudvalget. Nærer de paagældende Værkmesteraspiranter imidlertid Ønske om at tale med mig om Sagen, vil der ikke blive nægtet dem Adgang hertil.

L. Hansen: Jeg giver saa Reserveværkmestrene Meddelelse om, at Hr. Generaldirektøren ønsker at føre Forhandlingen gennem Fællesudvalget. Vil gerne gøre opmærksom paa, at de paagældende som Regel har været ansat i 10 Aar, inden de naar at blive Værkmestre. De, der udpeges, bør høre til Eliten og derfor have en rimelig Løn; denne er for Tiden noget reduceret. Jeg har ikke haft Lejlighed til at tale nærmere med Organisationens angaaende Lønnedsættelsen.

Generaldirektøren: Ja, Forholdet er ikke ganske det samme for Reserveværkmestre som for Stationsarbejdere og Lokomotivfyrbøderaspiranter. Værkmesteraspiranterne er jo i Forvejen ansatte og aspirerer kun til en særlig Stilling indenfor Staten...

Kan det af Fællesudvalget fremførte ikke sammenfattes derhen, at Udvalget principielt mener, at Sparekommissionens Fordringer allerede er fyldestgjorte, og at Forholdene udadtil ligger saaledes, at der ikke er Grund til Nedsættelse af Lønningerne; — og subsidiært, hvis der skal finde en Lønnedsættelse Sted, ønskes der en Forhandling til?

Ch. Petersen: Ja. Vil dog gerne samtidig anmode om, at det maa blive taget i Betragtning, at Sparekommissionen har frtaget Stationsarbejderne deres Uniformsgestande, saaledes at de fremtidig kun faar leveret Hue.

Rich. Lillie ankede over, at Distrikterne be-

handlede Lokomotivfyrbøderaspiranterne ganske som Ekstraarbejdere. Man antog dem, naar der var Brug for Aspiranter, og afskedigede dem igen, naar man ikke havde mere Brug for dem. Antog dem atter, men meddelte, at de maatte være belavede paa at blive afskedigede. Mente at denne Fremgangsmaade var i Strid med Sparekommissionens Udtalelser om, at Aspirantstillinger kun burde have, naar stadig Beskæftigelse kunde paaregnes. Ønskede at høre Generaldirektørens Stilling hertil.

Generaldirektøren: Selv om Lokomotivfyrbøderaspiranterne ved Genantagelsen har faaet Underretning om, at de eventuelt vil blive afskedigede, er det jo ikke sikkert, at de bliver det. Naar der er Tale om Afsked, er det naturligt at afskedige Aspiranter og ikke de faste Folk.

Rich. Lillie pointerede atter, at der evt. maatte forhandles med Dansk Maskinarbejderforbund om en Lønnedsættelse.

Generaldirektøren maatte forhandle med Fællesudvalget og henviste Lokomotivmandsforeningen til selv at forhandle med Maskinarbejderforbundet.

Ch. Petersen: Fællesudvalget kan altsaa forholde sig rolig i denne Sag, indtil det evt. maatte høre nærmere i fra Generaldirektoratet og modtage Indkaldelse til ny Forhandling?

Generaldirektøren: Ja. Og fastholdes Kravet om Lønnedsættelse, skal Fællesudvalget nok faa Lejlighed til nærmere at overveje Forslaget. Hermed sluttede Forhandlingen.

Det fremgaar af Protokollen, at Sagen ikke blev færdigbehandlet fordi Generaldirektøren først skulde forelægge de af Fællesudvalget fremsatte Synspunkter for Ministeren, og for saa vidt Ministeren kunde tiltræde disse, vilde der ingen Forhandling finde Sted. Imidlertid kunde Ministeren ikke tiltræde Fællesudvalgets Stilling til Sagen og i den Anledning indkaldtes paany til Forhandling, der fandt Sted den 16. November f. A.

Over denne Forhandling førtes efterfølgende Protokol:

PROTOKOL

over

Forhandling mellem Generaldirektoratet for Statsbanerne og Jernbaneorganisationernes Fællesudvalg den 16. November 1922.

Forhandlingsemne: *Lønnedsættelse for Reserveværkmestre, Stationsarbejdere og Lokomotivfyrbøderaspiranter.*

Til Stede var: For Generaldirektoratet: Generaldirektøren, Kontorchef Jacobi og Fuldmægtig Høgsgaard.

For Fællesudvalget: Forretningsfører Ch. Petersen, Lokomotivfører Rich Lillie, Snedker L. Hansen og Kontrolør A. Ohmeyer.

Sidstnævnte førte Protokollen.

Generaldirektøren: Man har fra Administrationens Side ikke kunnet frafalde Ønsket om yderligere Lønnedsættelser, hvorfor Forhandlingen paa Mødet den 18. August ønskes fortsat. Fællesudvalget har ved den Lejlighed gjort gældende, at med de Forskelligheder, der nu er mellem Aspiranternes og de faste Tjenestemænds Vilkaar, maatte Sparekommissionens Krav betragtes som fyldstgjort. Jeg lovede at forelægge Sagen for Ministeren, og det har jeg ogsaa gjort. Ministeren mener imidlertid ikke at kunne gaa ind paa denne Betragtning, men maa ønske en saadan Nedsættelse af Aspiranternes Lønning, at der bliver noget større Lønningsforskel. Det ved forrige Forhandling stillede Krav om en Lønforskel paa 200 Kr. aarlig vil jeg dog være villig til at nedsætte til 100 Kr. udover det Afdrag, svarende til Pensionsbidraget, som nu sker, og endvidere vil jeg ikke kræve Forandring i Lønnen til Reserve-Værkmestrene, fordi de er fast ansatte Tjenestemænd, hvorefter Sagen altsaa kun drejer sig om Stationsarbejdere og Lokomotivfyrbøderaspiranter.

Ch. Petersen: Fællesudvalget maa fremdeles anse den bestaaende Forskel i Vilkaar, udtrykt i det til Pensionsbidraget svarende Afdrag samt Uniform, som en betydelig Forskel, hvorfor det af Generaldirektøren stillede Forslag ikke kan tiltrædes, hvorimod Fællesudvalget kan tilbyde at lade Lønnen for de fremtidige Aspiranter fastsætte til et Beløb, der pr. Maaned er 7 Kr. under de tilsvarende Lønningsklassers Grundløn, Pensionsbeløbet deri indbefattet. Vil tillige paapege, at Forlængelsen af Stationsarbejdernes Uddannelsesetid til 2 Aar ogsaa betyder en økonomisk Indrømmelse fra Personalets Side. Sparekommissionens Forslag tager forøvrigt Sigte paa at der findes Steder, hvor der slet ingen Lønforskel er, eller hvor Aspiranterne lønnes højere end de faste Folk. Ved Statsbanerne er der derimod allerede en Forskel, og denne samt Uniformen iberegnet betyder Fællesudvalgets Forslag dog en Forskel af mindst 200 Kr. Det var ikke ved forrige Forhandling blevet nævnt, at Generaldirektoratet ikke medregnede den nuværende Lønforskel i de 200 Kr.

Generaldirektøren: Generaldirektoratets Stilling ved forrige Møde var, at man krævede 200 Kr. yderligere Nedsættelse, d. v. s. udover den nuværende Forskel.

Ch. Petersen: Tjenestemændenes Løn i det sidste Aars Tid er gaaet 800—900 Kr. ned, og

Aspiranterne vil man altsaa have et Par Hundrede Kroner længere ned. Der maa dog være en Grænse nedad, som ikke kan overskrides. Det bør ogsaa huskes, hvor svært det var at faa Lønnen op i Krigens Tid, men nu gaar det rask nedad.

Generaldirektøren: Aspirantlønnen er jo beregnet for unge, ugifte Mennesker, som er ved at blive oplært, og derfor fik de i sin Tid den lave Løn og ikke Ekstraarbejderløn. Fællesudvalgets Forslag kan jeg ikke anse for at være antageligt, der maa mere til.

Lillie: Forudsætningen for den lavere Løn til Lokomotivfyrbøderaspiranterne er, at de har Garanti for Beskæftigelse og fast Ansættelse i Udsigt. Derfor synes det at være en haardhændet Fremgangsmaade, at man, som sket i nogle Tilfælde, har afskediget Aspiranter paa et Tidspunkt, da de manglede kun een Dag i at opnaa fast Ansættelse, og saa erstatte dem med Arbejds mænd. Man har dem som Sæsonarbejdere og lønnet dem som Aspiranter, og derfor maa jeg bede Hr. Generaldirektøren om at tage sig af den Sag; thi det har aldrig været Meningen. Hvis det fastholdes, at Lønforskellen skal være som nu foreslaaet fra Administrationens Side, kan jeg ikke akceptere. Vel skal der være en Forskel, men Folkene bør ikke gøres fattige før Ansættelsen, senere kan det være galt nok.

Generaldirektøren: Vort Udgangspunkt har været et Alderstillægs Forskel, og Tallene svarede nogenlunde hertil, men Fællesudvalgets Forslag kan ikke anses for tilstrækkeligt. Hvis Pensionsbeløbet regnes at udgøre ca. 45 á 52½ Kr. aarlig, kan vi da ikke blive enige om at sætte den yderligere Forskel til 5 Kr. maanedlig?

Det af Hr. Lillie omtalte Forhold angaaende Afskedigelse af Aspiranter har allerede været forelagt mig fra Smede- og Maskinarbejderforbundets Side gennem Hr. I. A. Hansen, og Sagen undersøges i Øjeblikket.

Lillie: Vil de Aspiranter, som er afskedigede, men genansættes, fremdeles faa Løn efter de hidtidige Regler, saaledes at de nye Regler kun rammer nye Folk?

Generaldirektøren: Det kan vi nok enes om.

Lillie: Lokomotivfyrbøderaspiranterne er ikke stillede ganske som Stationsarbejderne; de faar ikke Løn paa Sygedage.

Generaldirektøren: Dette Spørgsmaal kan jeg ikke inklade mig paa at drøfte i Dag, da det ikke vedrører den Sag, vi her forhandler om.

Lillie: Vil man behandle Stationsarbejdere og Lokomotivfyrbøderaspiranter ens i Henseende til Løn, maa man ogsaa indrømme dem lige Vilkaar paa det af mig her berørte Omraade.

Generaldirektøren: De faar jo bl. a. Kørepenge, det har Stationsarbejderne ikke Adgang til.

Lillie: Efter Reduktionerne er Kørepengene ingen Fordel, de gaar med til Rejsseudgifter.

Generaldirektøren: Her kan Spørgsmaalet om Løn paa Sygedage ikke drøftes. Det maa Organisationen tage op som særskilt Sag, hvis der skal forandres noget ved det.

Lillie: Ja, saa kan jeg ikke strække mig udover Fællesudvalgets Tilbud.

Ch. Petersen: Dersom Aspiranterne ikke lønnes omtrent som Tjenestemænd, bør de ikke være i en Tjenestemandorganisation, saa maa vi se at frigøre os for dem og overlade Dansk Arbejdsmandsforbund at varetage deres Anliggender.

Generaldirektøren: Nu skal jo Stationsarbejderne have 2 Aars Uddannelsestid. Kan vi ikke dele Fradraget i to Trin, et større i det første Aar og noget mindre i det andet Aar?

Ch. Petersen: Det nu opstaaede Spørgsmaal angaaende Sygdom gør det vanskeligere at komme til en Ordning; jeg er nemlig enig med Lillie i, at det bør være ordnet ens. Hvis det kunde ordnes, kunde Fællesudvalget gaa ind paa, at der udover den hidtidige Forskel fastsættes en Lønforskul i 60 Kr. for det første Aar, medens det i det andet Aar bliver som hidtil.

Generaldirektøren: Jeg har ikke noget imod at undersøge, hvorledes hele dette Spørgsmaal ligger; men jeg kan ikke blande det ind i denne Forhandling.

Lillie: Kan jeg paaregne Hr. Generaldirektørens Velvilje til Udjævning af Forskellen mellem Stationsarbejderes og Lokomotivfyrbøderaspiranters Forhold under Sygdom?

Generaldirektøren: Jeg giver ikke noget Løfte, men De kan regne med Velvilje, hvis der er Retfærdighed i det Ønske. De senere kommer med.

Hvis det fra d'Hrr.s Side kan betragtes som en akceptabel Ordning, vil jeg indstille til Ministeren at Aspiranternes Løn i det første Aar fastsættes — udover Pensionsfradraget — 5 Kr. lavere end Grundlønnen for de tilsvarende Tjenestemandskategorier, og saaledes, at disse nye Regler ikke bringes i Anvendelse for de nuværende Aspiranter og for de afskedigede Aspiranter, som eventuelt genantages.

Fællesudvalgets Repræsentanter kunde tiltræde Generaldirektørens Forslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ved denne Forhandling enedes man om, hvorledes Aspirantlønningerne skulde være, og Resultatet blev da ogsaa akcep-

tabelt, idet der ingen Reduktion skete for de nuværende Aspiranter og at Reglerne ikke heller bragtes i Anvendelse for de afskedigede Aspiranter, der eventuelt genantages, og Nedsættelsen blev heller ikke saa stor, som ønsket af Generaldirektoratet for eventuelt senere antagne Aspiranter.

LOKOMOTIVPERSONALETS GENSIDIGE HJÆLPEFORENING.

Fra d'Hrr. Lokomotivførerne J. Nissen, P. Jacobsen og F. Augustsen, alle af Aarhus, har vi den 6. ds. modtaget nedenstaaende motiverede Forslag om Tilslutning af den saakaldte 2 Kroners Kasse til Dansk Lokomotivmands Forening.

Det er jo ikke første Gang der gøres Forsøg paa at faa indlemmet denne Begravelseskasse i D. L. F., hidtil har det været forgæves, om det skulde gaa bedre denne Gang faar vi at se. Det er de nævnte Mænds Hensigt at faa Sagen bragt frem til Behandling paa det kommende Delegeretmøde og om muligt opnaa det ønskede.

Vi vil anbefale Sagen til velvillig Overvejelse hos Medlemmerne og der er en bestemt Grund hvorfor vi vil gøre dette, og det er en, d'Hrr. ikke har nævnt i deres Henvendelse. Naar Sagen ligger d'Hrr. saa varmt paa Hjertet er Aarsagen den, som er nævnt i 2. Stk., at Tilgangen ikke er saa god som den kunde være. Thi var der god Tilgang, var der saa vist ingen Anledning til at rette Henvendelse til D. L. F. om Interesse for Kassen, da skulde det hele nok gaa paa rette Maade, uden at vi behøvede at blive Part i Sagen. Men som Forholdet er, er der Grund til for de nu levende Medlemmer at befrygte, at naar den Tid kommer, hvor deres Efterlevende eller de selv skulde have Nytte af Kassen, er der saa faa Medlemmer, at der er Mulighed for at der intet kan blive udbetalt dem eller deres Efterlevende.

Det er muligt, at vi ikke ser helt rig-

tigt, vi véd at det for nogle Aar siden blev paabudt Kassen, at den skulde opspare Formue, for at de længst levende ogsaa kunde faa den Hjælp, de tilkom, men alligevel tror vi, at det er her Tampen brænder.

For at disse længstlevende, der maaske ikke har anden Forsikring end gennem denne Kasse, ikke skal lide den Tort at se, efter at de gennem et langt Liv til hvert Dødsfald har ofret deres Tokrone, at der intet bliver til dem, vil vi henstille at tage Sagen op til velvillig Overvejelse og specielt hvis det under de skitserede Former kan betragtes som en *billig* Forsikring, men det er ganske klart, at en Betingelse for at gennemføre Sagen er, at det bliver obligatorisk for alle Medlemmer af D. L. F. at træde ind i Hjælpeforeningen, i modsat Fald kunde den samme Historie gentage sig en Gang til.

I Aaret 1880 blev af daværende Lokomotivmænd stiftet en Begravelseskasse under Navn »Lokomotivpersonalets gensidige Hjælpeforening«, hvis Maal var at udbetale en Hjælp ved Medlemmernes Død. Kassen har i de mange Aar, den har bestaaet, været til megen Nytte og Hjælp og skulde gerne blive ved med at øve sin gode Gerning, saa længe der er noget, der hedder »Danske Lokomotivmænd«.

Forskellige Forhold har bevirket, at Tilgangen til Kassen ikke er saa god, som den har været og bør være. Dyrtiden har ogsaa her meldt sig, saa den oprindelige Hjælp til en Begravelse — 500 Kr. — slaar kun daarligt til.

For at skaffe en større Begravelseshjælp og et mindre Kontingent i en lignende Kasse i Fremtiden, kommer der fra undertegnede Udvalgsmedlemmer af Kassen et nyt Forslag til Omdannelse af den gamle Begravelseskasse og dens Optagelse i »D. L. F.«

Nytten og Hensigten med en Begravelseskasse blandt Lokomotivmænd er saa indlysende for enhver.

Alle bør jo tænke paa, at den Tid kommer, da vi selv staar for Tur, og saa er det godt ingen Betyrninger at skulle have i saa Henseende.

En saadan Kasse styrker ogsaa og bevarer Sammenholdet imellem Medlemmerne og kan maaske i Brydningstider være det Baand, der holder sammen paa de vankelmødige. I Tidens Løb vil Kassen have et meget betydeligt opsparat Beløb, som vil kunne finde god Anvendelse indenfor en stor Forening som »D. L. F.«

Enhver Begravelseskasse er underkastet Sygekasseinspektoratet, hvorfra vi har faaet Tiladelse til at oprette en Begravelseskasse indenfor »D. L. F.« paa det her skitserede Grundlag.

Naar alle »D. L. F.«s Medlemmer er Medlemmer af Begravelseskassen, vil der ved Mandens Død udbetales 800 Kr. mod et maanedligt Kontingent af 1 Kr.

Naar alle »D. L. F.«s Medlemmers Hustruer er Medlemmer af Begravelseskassen kan der ved Hustruens Død udbetales 400 Kr. mod et maanedligt Kontingent af 0,50 Kr.

Naar Dødelighedsprocenten tages i Betragtning, vil der paa det her skitserede Grundlag fremkomme et aarligt Overskud paa ca. 10 000 Kroner.

Udgifterne vil væsentlig falde til Hovedkassereren, saa naar vi sætter det til ca. 500 Kr. pr. Aar, vil dette nok kunne være en passende Erstatning til denne for hans Arbejde dermed.

Der er mange Forhold, som gør sig gældende ved Udarbejdelsen af Forslaget til en saadan Kasse, men det er vort Haab, at der indenfor »D. L. F.«s Rækker maa findes Mænd med den rette Indsigt og gode Forstaaelse af Sagens Betydning, som vil føre den frelst over alle Skær.

Vi har sat nedenstaaende op, men det er kun løst skitseret, og maa kun betragtes som et Forsøg, hvorpaa der kan bygges videre. Den gamle Kasse ejer en Kapital paa godt 7 000 Kr., indestaaende i Aarhus Privatbank, som ved Optagelsen af Kassen i »D. L. F.« vil overgaa til »D. L. F.«

FORSLAG om

Lokomotivpersonalets gensidige Hjælpeforenings Optagelse i »D. L. F.«

- 1) Kassens Navn: »D. L. F.«s Begravelseskasse.
- 2) Kassens Formaal: Ved et Medlems Død at udbetale til de Efterladte en Begravelseshjælp.
- 3) Hvem er berettiget til at være Medlemmer af Kassen: Alle Medlemmer af »D. L. F.« samt alle Medlemmer af den gamle Hjælpeforening med Undtagelse af de der er ekskluderet af D. L. F.
- 4) Medlemsbidrag for Mænd Kr. 1,00 pr. Md.
- 5) Medlemsbidrag for Kvinder: Kr. 0,50 pr. Md.
- 6) Kontingentets Betaling. Kontingentet indeholdes i Lønningen sammen med det øvrige Foreningskontingent.
- 7) Begravelseshjælp for Mænd Kr. 800,00, Kr. 500,00 for de Medlemmer af den gamle Begravelseskasse, som ikke har været Medlemmer af D. L. F.
- 8) Begravelseshjælp for Kvinder: Kr. 400,00 for alle Medlemmer af Kassen.
- 9) Fremgangsmaaden: Naar et Dødsfald indtræffer henvender de Paarørende sig til den

stedlige Afdelingsformand for D. L. F. Denne sender Dødsattest og Meddelelse om Dødsfaldet til Hovedkassereren, som afsender Pengene til Afdelingsformanden, der derpaa udbetaler Beløbet til rette Vedkommende mod Kvittering, Kvittering tilsendes Hovedkassereren.

- 10) Berettiget til at modtage Pengene er Afdødes Ægtefælle, Børn Børnebørn, Forældre, Søsken med Pligt til at afholde Begravelsesudgifterne.

Aarhus, den 2. Januar 1923.

J. Nissen. S. Jacobsen. F. Augustsen.

SKATTEBLANKETTEN.

Da Tiden for Indsendelse af Selvangivelsen nærmer sig, skal vi, foruden at fremsætte nedenstaaende Opgørelse over Lokomotivpersonalets Lønningsindtægt i 1922, henlede Opmærksomheden paa nogle Bestemmelser i Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten af 10. April 1922.

Der staar saaledes i § 6:

Ved Beregningen af den skattepligtige Indkomst bliver at fradrage:

- a. Driftsomkostninger, d. v. s. de Udgifter, som i Aarets Løb er anvendt til at erhverve sikre og vedligeholde Indkomsten, derunder ordinære Afskrivninger.
- c. Pensioner og andre Byrder, der paahviler et Embede. Beløb, der anvendes til *Pensions- og Enkeforsørgelse, Livsforsikring, Ulykkes-, Syge-, Invaliditets-, Alderdoms- og Arbejdsløshedsforsikring*, dog ikke ud over et samlet Beløb af indtil 400 Kr. aarl.

- d. De Beløb, som i det paagældende Aar er udredet i personlig paalignede Skatter, i Skatter og Afgifter paa fast Ejendom og Næring til Stat, Kommune og Kirke.
- e. Renter af Prioriteter og anden Gæld, samt hvad der er anvendt til blot Vedligeholdelse eller Forsikring af de af den skattepligtiges Ejendom, hvis Udbytte beregnes som Indkomst. Derimod kan ikke fradrages, hvad der af den skattepligtige er anvendt til Afdrag paa hans Gæld.

Lokomotivmændene har saaledes Ret til at fradrage de Beløb, der svares til Pensionskassen. Hertil fradrages 2½ pCt. af Grundlønnen + Alderstillæg, og for dem der har ønsket at bibeholde Pensionsretten af Kørepengene endvidere 5 pCt. af 500 Kr. for Lokomotivførernes Vedkommende og 5 pCt. af 250 Kr. for Lokomotivfyrbødernes Vedkommende.

Til Sygekassen svares der 1½ pCt. af Grundløn + Alderstillæg. Der betales *ikke* til Pension eller Sygekasse af Stedtillæg, Konjunkturtillæg eller Dyrtidstillæg.

Det er endvidere berettiget at fradrage Kontingent til Enkekasse, til Vejlekassen og til 2 Kr.s Kassen.

Det er ikke tilladt at fradrage Kontingent til Arbejdsgiver- eller Fagforening.

Indtægt i Kalenderaaret 1922.

		Sønderjylland						
		Løgumkloster,			Købstæderne		Paddeborg, Tinglev, Vojens	
					1.	2.	3.	
LOKOMOTIVFØRERE		Sats a	Sats b	Sats c	Sats d			
paa Grundløn 3000 Kr.	gifte....	4737	4617	4527	4287	4797	4657	4522
	ugifte....	4525	4405	4315	4075	4585	4445	4310
med 1 Alderstillæg à 300 Kr.	gifte....	5037	4917	4827	4587	5097	4957	4822
	ugifte....	4825	4705	4615	4375	4885	4745	4610
med 2 Alderstillæg à 300 Kr.	gifte....	5359	5239	5149	4909	5419	5279	5144
	ugifte....	5148	5028	4938	4698	5208	5068	4933
LOKOMOTIVFYRBØDERE								
paa Grundløn 2100 Kr.	gifte....	3792	3672	3582	3342	3852	3712	3577
	ugifte....	3580	3460	3370	3130	3640	3500	3365
med 1 Alderstillæg à 150 Kr.	gifte....	3942	3822	3732	3492	4002	3862	3727
	ugifte....	3730	3610	3520	3280	3790	3650	3515
med 2 Alderstillæg à 150 Kr.	gifte....	4114	3994	3904	3664	4174	4034	3899
	ugifte....	3903	3783	3693	3453	3963	3823	3688
med 3 Alderstillæg à 150 Kr.	gifte....	4264	4144	4054	3814	4324	4184	4049
	ugifte....	4053	3933	3843	3603	4113	3973	3838

Er Indkomsten						a	b	c
paa	5000	ell. derov.,	men under	6000	Kr. giv. Fradr. med henhv.	1350,	1150,	1000 Kr.
"	6000	"	"	7000	"	1100,	950,	860 "
"	7000	"	"	8000	"	800,	700,	600 "
"	8000	"	"	9000	"	550,	450,	400 "
"	9000	"	"	10000	"	300,	250,	200 "

medens der for større Indkomster intet Fradrag gives.

Vi skal dernæst anføre § 8.

Familieforsørgere, hvis Indkomst ikke overstiger:

- a) I København og Frederiksberg 1600 Kr.
- b) I Købstadkommunerne, Marstal og de sønderjydske Flækker 1400 og c) I Landkommunerne 1200 Kr. er skattefri.

Overstiger Indkomsten fornævnte Beløb, men er under 5000 Kr., gives der Familieforsørgere et skattefrit Fradrag af samme Størrelse som forannævnte skattefri Beløb. Er Indkomsten 5000 Kr., eller derover nedsættes Fradraget successivt for hver overskydende 1000 Kr. i Indkomst saaledes:

(Se ovenstaaende Tabel.)

Ovennævnte Bestemmelser gælder kun for Statsskatten.

For hvert Barn, som ved Begyndelsen af det Kalenderaar, i hvilket Skatten ansættes er under 15 Aar, og som ikke har Midler til at betale sit eget Underhold, gives uden Hensyn til Indkomstens Størrelse et skattefrit Fradrag paa henholdsvis 300 Kr. (a), 250 Kr. (b) og 200 Kr. (c).

Oplyser den Skattepligtige, at den med ham samlevende Hustru har selvstændig Virksomhed, som ikke grundes eller vedligeholdes væsentlig ved Mandens eller Fællesboets Midler, indrømmes der et yderligere Fradrag paa Halvdelen af Indkomsten af Selverhvervet, men dog ikke udover Halvdelen af Indkomsten af Selverhvervet, men dog ikke udover Halvdelen af det den skattepligtige selv (ved Ansættelse af Indkomstskat til Staten) tilkommende Fradrag. (Se § 8.)

FORSLAG TIL LOV

OM TILLÆG TIL VENTEPENGE, PENSIONER OG UNDERSTØTTELSE, DER ER FASTSATTE I HENHOLD TIL DE FØR 1. OKTOBER 1919 GÆLDENDE LOVE.

§ 1.

Stk. 1: Til her i Landet bosiddende Personer, som før den 1. Oktober 1919 har faaet eller efter den ældre Pensionslovgivnings Regler faar tillagt Ventepenge, Pension eller fast aarlig Understøttelse som fhv. Statstjenestemænd eller Lærere (Lærerinder) i en offentlig

Folkeskole udenfor København eller som Enker efter saadanne, tilstaaes der et efter nedenstaaende Regler beregnet Tillæg til Pensionen (Ventepengene eller Understøttelsen):

Beløb indtil 840 Kr. forhøjes med 30 pCt. og Beløb over 840 Kr. med 25 pCt., dog saaledes, at intet Beløb over 840 Kr. forhøjes med mindre end 252 Kr.

Stk. 2: For saa vidt de saaledes forhøjede Beløb ikke naar 400 Kr., forhøjes de hertil, dog ikke til mere end 4 Gange den oprindelige Pension (Understøttelse).

Stk. 3: Pensioner (Understøttelser), der er tillagte fader- og moderløse Børn under 18 Aar af pensionsberettigede Tjenestemænd m. fl. forhøjes, for saa vidt de er under 156 Kr. aarlig, til dette Beløb. Pensionstillæg til Tjenestemandsenkers uforsørgede Børn fastsættes til 120 Kr. aarlig.

Stk. 4: De foran omhandlede Pensioner og Pensionstillæg afholdes, for saa vidt angaar Enker efter Lærere i den offentlige Folkeskole og disse Børn, overensstemmende med § 33, 2det Stykke i Lov Nr. 61 af 29. Marts 1904, med Halvdelen af Statskassen og Halvdelen af vedkommende Skolefond.

§ 2.

Stk. 1: Til de i Overensstemmelse med § 1 forhøjede Pensioner m. v. ydes der endvidere:

- a. Dyrtidstillæg efter Reglerne i Kapitel 5 i Lov om Statens Tjenestemænd.
- b. Et personligt Tillæg, bestemt efter Skalaen i § 2 i Lov Nr. 97 af 23. Marts 1922 sammenholdt med nærværende Lovs §§ 1 og 3.

Stk. 2: Den, der oppebærer Dyrtids- eller Konjunkturtillæg efter Loven om Statens Tjenestemænd, kan ikke tillige faa Dyrtids- eller personligt Tillæg efter nærværende Lov.

Stk. 3: For samlevende Ægtefæller, der begge er berettigede til Dyrtidstillæg, gælder i alle Tilfælde Regelen i Loven om Statens Tjenestemænd § 92, Stk. 5.

Stk. 4: Dyrtids- og personligt Tillæg efter denne Lov kan ikke tillægges pensionerede Dommere, der som afskedigede i Henhold til Grundlovens § 71, sidste Punkt, har faaet det midlertidige Løntillæg efter Lov Nr. 497 af 28. September 1918 og det overordentlige Løntillæg efter Lov Nr. 447 af 4. August 1919 medregnet i deres Pension.

§ 3.

Det Beløb, der lægges til Grund for Beregning af Dyrtidstillæggets og det personlige Tillægs Størrelse, er:

- a. for en pensioneret (understøttet) forhenværende Tjenestemand: den ham i Overensstemmelse med § 1 tillagte forhøjede Egenpension (Understøttelse),
- b. for en pensioneret Enke efter en Tjenestemand, hvem der efter den tidligere Lovgivning paahvilede en Enkeforsørgelsespligt: den hende i Overensstemmelse med § 1 tillagte forhøjede Pension med Tillæg af $1\frac{2}{3}$ Gange hendes oprindelige Pension, hvilket Tillæg dog ikke kan overstige 1200 Kroner,
- c. for en i Henhold til de for de militære Underklasser hidtil gældende Bestemmelser eller i Henhold til Lov Nr. 94 af 6. April 1906 eller Lov Nr. 89 af 19. April 1907 pensioneret Enke og for Statsbanetjenestemænds Enker, hvis Pension før den 1. Oktober 1903 er fastsat i Henhold til de for den sjællandske Pensionskasse gældende Regler eller Reglerne i Lov Nr. 65 af 12. April 1892 eller i Lov Nr. 52 af 26. Marts 1898: den hende i Overensstemmelse med § 1 tillagte forhøjede Pension med Tillæg af $1\frac{1}{2}$ Gange hendes oprindelige Pension, hvilket Tillæg dog ikke kan overstige 1080 Kroner,
- d. for alle andre pensionerede (understøttede) Enker efter Tjenestemænd: den dem i Overensstemmelse med § 1 tillagte forhøjede Pension (Understøttelse),
- e. for Enker, hvem der foruden Enkepension er tilstaaet Pensionstillæg (Understøttelse) til uforsørgede Børn: det under b—d nævnte Beløb, sammenlagt med Børnetillægene,
- f. for fader- og moderløse uforsørgede Børn under 18 Aar af pensionsberettigede Tjenestemænd: den hvert enkelt Barn i Overensstemmelse med § 1, Stk. 3, tillagte Pension (Understøttelse).

§ 4.

For Statstjenestemænd og saadannes efterladte, der ved Afskedigelse, henholdsvis Dødsfald, før 1. Oktober 1919 i Stedet for sædvanlig Pension har modtaget Alderdomsforsørgelse efter Bestemmelserne af 10. Maj 1869, beregnes de i §§ 1—3 omhandlede Tillæg i Forhold til den Pension, der vilde have tilkommet de paagældende, hvis de ikke var blevet behandlede efter fornævnte Alderdomsforsørgelsesregler.

§ 5.

Oppehæres flere Pensioner (Understøttelser) eller Pensioner og Understøttelse af samme Per-

son, sammenlægges disse til een Sum, forinden Anvendelsen af de foregaaende §§ finder Sted.

§ 6.

For saa vidt Bestemmelserne i de foregaaende §§ vilde føre til en betydelig Nedsættelse af de den paagældende hidtil udbetalte Beløb, kan vedkommende Minister efter derom indgivet Andragende bestemme, at Nedsættelsen kun sker suksessivt i Løbet af indtil 5 Aar.

§ 7.

Denne Lov, der ogsaa kommer til Anvendelse paa vestindiske, her bosiddende Pensionister, træder i Kraft den 1. April 1923.

BEMÆRKNINGER TIL LOVFORSLAGET.

I Henhold til § 5, 2. Stk., i Lov Nr. 713 af 22. December 1920 om midlertidige Tillæg til Ventepenge, Pensioner og Understøttelser, der er fastsatte i Henhold til de før 1. Oktober 1919 gældende Love, paahviler det Finansministeren inden Udgangen af Aaret 1922 at forelægge Forslag til Lov om Revision af Lovens Bestemmelser. Da det kunde forudses, at Forarbejderne til Revisionsforslaget ikke kunde være tilendebragte paa et saadant Tidspunkt, at Forslaget kunde forelægges i den ordentlige Samling 1921—22, blev det ved Lov Nr. 350 af 7. August 1922 bestemt, at Lov Nr. 713 af 22. December 1920 skulde forblive gældende indtil Udgangen af Marts Maaned 1923. Nærværende Lovforslag tilsigter da at bringe en endelig Ordning af de omhandlede Pensionisters (understøttedes) Forhold fra den 1. April 1923 at regne.

Efter de anstillede Undersøgelser og efter de Erfaringer, der er gjort ved Anvendelsen af den midlertidige Lov af 22. December 1920 og dennes Forgænger, Lov Nr. 660 af 22. December 1919, er man naaet til den Opfattelse, at de hidtil bevilgede Tillæg paa den ene Side ikke har været fuldt tilstrækkelige for de Pensionister (og understøttede), der paa Grund af længere Statstjeneste har Krav paa gennem Pensionen (Understøttelsen) at faa et Livsophold fra Staten, og paa den anden Side har været alt for rigelige for en Kreds af understøttede, for hvis Vedkommende, der kun er ydet Staten en kortvarig eller paa anden Maade ubetydelig Tjeneste, og som derfor aldrig har haft Krav paa et Livsophold, men kun paa et lille Tilskud til Supplering af den private Erhvervsindtægt. At saadane Smaatilskud, f. Eks. paa 25 a 100 Kr. aarlig ved Behandling efter de nævnte midlertidige Love af 1919 og 1920 er steget til 800 a 1000 aarlig, maa anses for urimeligt baade under Hensyn til Ubetydeligheden af den Statstjeneste, der ligger til Grund for Understøttelsen, og henset til Forhøjelsernes Uforholdsmæssighed til Grundbeløbene og til de langt mindre Understøttelsesbeløb, der tilstaaes efter Tjenestemandslovens Ikrafttræden. Det foreliggende Forslag

til en endelig Ordning har derfor maattet tage Sigte paa at reducere de urimelige Forhøjelser lige saa vel som paa at forbedre Forholdene for dem, der paa Grundlag af mere varig Tjeneste har et bedre grundet Krav paa Staten.

Til de enkelte §§ bemærkes iøvrigt følgende:

Til § 1.

Medens Loven af 1920 bevilgede et 25 pCt.s Tillæg til Grundpensioner (Understøttelser) paa indtil 840 Kr. og et 20 pCt.s Tillæg for Beløb over 840 Kr., har man ment, at Tillægene fremtidig burde være paa henholdsvis 30 pCt. og 25 pCt. af Grundbeløbene. For saa vidt de saaledes forhøjede Beløb ikke naar 400 Kr., forhøjes de hertil, dog ikke til mere end 4 Gange den oprindelige Pension (Understøttelse). Ved den sidstnævnte Begrænsning, der ikke fandtes i de midlertidige Love, undgaas i nogen Maade den helt uforholdsmæssige Stigning af Understøttelserne for den mest kortvarige Tjeneste, samtidig med, at den tilladte 4-Dobling af Grundunderstøttelsen kulant opvejer Pengenes faldne Værdi siden Understøttelsens Tilceling.

Pensionerne for forældreløse Børn er foreslaaet forhøjede til 156 Kr. (efter Loven af 1920 fik de 120 Kr. + 25 pct. = 150 Kr. aarlig). Pensionstillæget for Tjenestemandsenkers uforsørgede Børn foreslaas som hidtil fastsat til 120 Kr.

Til § 2.

Til de i Overensstemmelse med § 1 forhøjede Beløb, foreslaas der endvidere ydet dels Dyrtdstillæg efter Tjenestemandsløvens Regler, dels et personligt Tillæg, hvis Størrelse bestemmes efter den Skala, der ved § 2 i Lov Nr. 97 af 23. Marts 1922 fastsattes for de hidtidige Konjunkturtillæg til de gamle Pensionister. Dette personlige Tillæg, der afløser Konjunkturtillæget, er tænkt som en blivende Bestanddel af Pensionerne (Understøttelserne).

Til § 3.

Medens denne Paragrafs Bestemmelser iøvrigt i det hele svarer til Bestemmelserne i Loven af 1920, § 3, er der under b) og c) foreslaaet en Ændring. § 3 b) i Loven af 1920 tilsigtede at stille de paagældende enkeforsørgelsesberettigede Enker, som om deres Dyrtds- og Konjunkturtillæg var beregnet ikke blot af den af Staten ydede Enkepension, men ogsaa af den Enken af hendes Mand sikrede pligtige Enkeforsørgelse. Da dennes Størrelse ikke kunde bestemmes uden ved Arkivundersøgelser for hver enkelt paagældende, bestemte man sig af praktiske Grunde til i Stedet for at sammenlægge den virkelige Enkeforsørgelse med den forhøjede Grundpension, simpelt hen at fordoble denne. Denne Regel har imidlertid vist sig at virke altfor uensartet, idet den har givet nogle Enker for meget og andre for lidt. Da den ved Enkeforsørgelsesloven af 5. Januar 1831 normerede Enkeforsørgelse i Størrelse meget

nær svarer til $1\frac{2}{3}$ Gange Enkepensionen (Grundpensionen), men dog ikke kunde udgøre over 1 200 Kr., har man i nærværende Lovforslags § 3 b) indført en herpaa bygget Regel, der vil give et korrektere Resultat end den hidtidige. Paa tilsvarende Maade er da Regelen i § 3 c) foreslaaet ændret, idet man har fulgt den hidtil gældende Løvs Princip at hjælpe paa de daarligst stillede Enkers Forhold ved til Dyrtds- og Konjunkturtillægs Beregning at forhøje Enkepensionerne med et enkeforsørgelseslignende Tillæg.

Til § 4.

Denne Paragraf fastslaar blot udtrykkelig en Regel, som alt under de midlertidige Love har været fulgt i Praksis, men som det dog maa findes naturligt udtrykkelig at anføre i en endelig Lov.

Til § 5.

Naar samme Person oppebærer flere Pensioner (Understøttelser) eller Pension og Understøttelse, bør disse ved Beregningen af Tillægene sammenlægges til ét Beløb, da den paagældende ellers vil faa flerdoblede og uforholdsmæssige Tillæg. Der har som hidtil været savnet en udtrykkelig Regel paa dette Punkt.

Til § 6.

Den her foreslaaede Lempelsesregel svarer i Principet til den i § 21, sidste Stk., i Lov om Aldersrente af 7. August 1922 indeholdte Bestemmelse.

Merudgiften ved de i § 1 foreslaaede forhøjede Procenttillæg og de heraf flydende Forhøjelser af de øvrige Tillæg kan anslaaes til ca. $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. aarlig. Naar de foreslaaede Reduktioner er gennemførte, vil Forslaget som Helhed resultere i en Besparelse paa ca. $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. aarlig.

JULETRÆSFEST.

Lørdag den 6. Januar afholdt Struer Lokofrb. Afdl. Juletræsfest med efterfølgende Bal. Kl. 6 $\frac{1}{2}$ aabnedes Salen og til Tonerne af Lokomotivfolkenes Marsch, samledes Børnene om det smukt pyntede Juletræ. Efter at Børnene havde moret sig til Kl. 9 $\frac{1}{2}$, tog de Voksne fat paa Dansen, der varede til Kl. 3 om Morgenen. Kl. 10 $\frac{1}{2}$ var der fælles Kaffe-bord, hvor en Sang, som var digtet i Dagens Anledning yderlig brag-

te det i Forvejen gode Humør paa Kogepunktet
Alt i alt en vellykket Fest, som kun tjener
Festudvalget til Ære, hvorfor man takker alle
som har bidraget til, at Festen fik det smukke
Forløb.

En Deltager.

KONJUNKTURTILLÆGET.

Der verserer i den senere Tid mange forskellige Rygter om Konjunkturtillæget. Dagspressen fortæller snart et og snart et andet, og i den senere Tid har det mest staaet paa at Statsminister Neergaard snart vilde indhyde Repræsentanter for Tjenestemændene til Forhandling om Nedsættelse af bemeldte Tillæg.

Som bekendt har samtlige Partier, med Undtagelse af Venstre, udtalt sig mod Nedsættelse af Konjunkturtillæget, men i den sidste Tid er det meddelt forskellige Steder, at det konservative Parti nu kunde tænke sig at støtte Minister Neergaard's Planer i saa Henseende af Hensyn til den tomme Statskasse. Om dette har vi fornylig erfaret, at der intet positivt foreligger, men at Stillingen stadig er den samme, som ovenfor omtalt, og saaledes at det konservative Folkeparti stadig er mod Nedsættelsen.

Finansministeren har nu til den moderate Presse meddelt, at der endnu ikke er truffen nogen som helst Afgørelse af dette Spørgsmaal — Hvorledes dette skal forstaas, er naturligvis ikke godt at vide. Er Meningen den, at Ministeriet endnu ikke har behandlet Sagen og taget Stilling til den, eller skal det blot forstaas paa den Maade, at der ingen Forhandling har været med Tjenestemændene og som Følge heraf heller ingen Afgørelse, eller er Meningen den at Ministeriet ikke endnu har fremsat Tanken i Finansudvalget eller for Partierne.

Hvorom alting er, vi vil haabe at Meningen er den, at Ministeriet overvejer endnu og at Resultatet vil blive, at der intet Forslag fremsættes til Reduktion.

NYE LOKOMOTIVER.

Statsbanerne har hos A. Borsig i Berlin bestilt 2 trecylindrede, firekoblede Godstogslokomotiver. Foran de firekoblede Hjulsæt anbringes en Løber som paa D.-Maskinerne. Kedlen bliver meget stor, af den Type som anvendes paa R. Maskinerne, og Lokomotivet er beregnet at skulde trække ca. 1 000 Tons paa B-Strækning. Det er Hensigten, at Lokomotivet skal kunne gaa med det største Antal Vognladninger som Politireglementet tillader. Maski-

nens Vægt i tjenstfærdig Stand bliver omtrent 77 Tons, og Tenderen, der bliver som P. og R. Maskinernes vejer 48 Tons tjenstfærdig.

Ved Finansloven er der bevilget Penge til Anskaffelse af ialt 10 Godstogslokomotiver, og formentlig vil A/S Frichs i Aarhus, som allerede har faaet 5 trecylindrede Maskiner i Bestilling, komme til at bygge de resterende 8 Godstogsmaskiner, naar de Maskiner af den nye Type, som Borsig bygger er prøvede.

Endvidere er der ved Finansloven givet Hjemmel til at anskaffe 5 Personstogslokomotiver til Lokaltrafikken paa Nord- og Kystbanen, og man er i Maskinafdelingen i Gang med at udarbejde Projekt til en helt ny, meget kraftig Tendermaskine, som i Fremtiden kan afløse O-Maskinerne i Lokaltrafikken. Oprindeligt var det Hensigten at bygge den nye Maskintype med R.-Kedel, men forskellige Forhold gør dette umuligt; bl. a. vil Akseltrykket vistnok blive for stort.

Naar henses til de Bestræbelser, der allerede gennem mange Aar er gjort i Retning af at standardisere Statsbanernes Lokomotivtyper, en i økonomisk Henseende meget heldig Foranstaltning, som jo i den nyere Tid er særlig aktuel paa andre industrielle Omraader, forekommer det os uheldigt, hvis Sporoverbygningen, Broer o. s. v. ikke følger saaledes Skridt med i Udviklingen, at disse Bestræbelser kan udfolde sig frit. Vi har det Indtryk, at Statsbanernes nyere Maskintyper paa fuldt tilfredsstillende Maade behersker den Trafik, de skal bestride og Bestræbelserne for at fortsætte ad denne Vej kan vi kun hilse med Tilfredshed, tilmed da de store Maskintyper som Regel er mere økonomiske i Drift end de mindre og vi haaber derfor ogsaa, at det maa lykkes at udvikle vore Sporforhold saaledes, at de kan følge Driftens Krav til større Maskinkraft. Det er en Nødvendighed baade for en præcis Togagng og for en økonomisk Drift.

LOKOMOTIVMESTERMØDET.

Paa given Foranledning, og for at undgaa mulige Misforstaaelser skal vi meddele, at det i Nr. 1 af »Caspar Røgbrænder« omtalte Lokomotivmestermøde i Roskilde, ikke var indvarslet af Lokomotivmesterforeningen, men at Distriktsingeniøren i 1. Distrikt tjenstligt havde beordret en Lokomotivmester fra hvert Depot i Distriktet til at give Møde i Roskilde, for der at behandle forskellige af de i Tjenestetidsudvalgets Beretning rejste Spørgsmaal.

NYE MASKINER.

A/S Frichs Maskinfabrik, Aarhus har til Statsbanerne leveret 5 nye Maskiner af Type Ltr. D. Nr. 896—900. Disse Maskiner udmær-

ker sig særligt ved smukt udført og akkurat Arbejde. Der er med disse Maskiner indledet en ny Ære i dansk Lokomotivbygnings-Industri, idet der ikke tidligere her i Landet er bygget saa store Lokomotiver.

Af Forbedringer er ved de nye Maskiner indført Sandudblæsning ved Damp, ligesom paa R.-Maskinerne, hvilket er et nyttigt og praktisk Fremskridt og Sandkasserne er anbragt oven paa Kedlen. Endvidere er der i Stedet for Lubrikator anbragt en Oliepumpe med tilhørende Dampspreder som giver en god og jævn Olieførsel og samtidig er særdeles økonomisk og renlig i Brugen. Endvidere er Cylindrene forsynede med Omløbsrør, hvorved Maskinen faar et roligt og frit Løb under Afspærring i Modsætning til de øvrige Maskiner af samme Type. Stanglagerne er af Jern, forsynede med hvidt Metal og gaar udmærket. Iøvrigt er disse Maskiner i alt væsentlig som deres Forgængere.

Alle 5 Maskiner gaar i fast Tur her i Aarhus, og der er udelst Tilfredshed blandt Personalet med dem, idet de damper og trækker godt, gaar kolde overalt og er helt igennem behagelige at betjene.

Initiativet til disse Maskiners Konstruktion og de indførte Nyindretninger og Forbedringer skyldes Statsbanernes Maskinafdeling, men Maskinernes fine Gang, der er en Følge af det udmærkede Præcisionsarbejde, maa A/S Frich's udelukkende tilskrives Æren for, og det kan man som god dansk Samfundsborgers jo kun glæde sig over navnlig i denne Arbejdsløshedstid, hvor det drejer sig om ikke alene at skaffe Arbejde, men ogsaa at sørge for, at Pengene saa vidt muligt bliver her i Landet, til Gavn for os alle.

I. Schneider, Lokf. Ar.

SØLVBRYLLUP.

2. Juledag fejrede i Gædser Lokf. P. Olsen og Hustru deres Sølvbryllup, og talrige Gaver og Telegrammer strømmede ind, som Bevis paa den store Agtelse Ægteparret nyder. — Lokfrh. Endersen og Lokf. Hveger overrakte paa Lokomotivpersonalets Vegne P. Olsen et Sølv-Kaffeservice samt en Mappe med Navne. Den største Glæde for Sølvbrudeparret var dog, at alle deres 9 Børn var samlede i Hjemmet.

TAKSIGELSER.

Paa Hustrus og egne Vegne bringes vor hjerteligste Tak for det smukke Kaffe-Sølvservice som blev os overrakt fra d'Hr. Lokomotivfyrbødere og Lokomotivførere i Anledning af vort Sølvbryllup.

Særlig har det glædet mig, at der blev saa god Enighed om i Fællesskab at vise os den smukke Opmærksomhed.

Gjædser, den 3. Januar 1923.

O. P. Olsen.

Vor hjerteligste Tak for den store Deltagelse, som vistest os ved vor kære Mand og Fader, Lokomotivfører Hans Jensens Sygdom, Død og Begravelse.

En særlig Tak til Lokomotivpersonalet i Esbjerg.

Esbjerg, den 12. Januar 1923.

Hansine Jensen og Born.

TIL MEDLEMSLISTEN

Optaget fra 1—11—1922.

Lokomotivfb. H. P. Vilkenkjeld, Fredericia.

RETTELSE TIL ADRESSEFORTEGNELSEN

Lokomotivførerafdelinger:

Kalundborg: Kassererens Adresse rettes til: Nygade 14, 1. Sal.

Lokomotivfyrbøderkredsen:

Kredsformandens Adresse rettes fra 1. Februar til Hørdumsgade 7, St. Kbhvn. V. Telf. Sydhavn 23 x.

Forflyttelse.

Lokomotivfører G. F. V. Petersen, Aalborg, til Sønderborg fra 1—1—23.

Tilladelse til at bytte Opholdssted.

Lokomotivfyrbøderne H. M. Hansen, Fredericia, og S. A. Pedersen, Nyborg, fra 1—1—1923.

Afgaaet ved Døden.

Lokomotivfører H. Jensen, Esbjerg, den 15—12—1922.

Nærværende Nummer er afleveret

paa Avispostkontoret den 17. Januar.

